

IERSE BRIEVEN 1

Bantry, 11-7-'76

Beste Alie,

Ik ben er hoor! Het was een pest reis, eerlijk gezegd. Toen ik op 6 juli bij je wegreed begon de ellende al. Picknicken op een parkeerplaats was een kwelling bij die hitte. Er zat niet anders op dan door te rijden met open ramen. Via Antwerpen naar Oostende. In heel Vlaanderen heb ik geen boom of struik gezien. Hoe kon Gezelle toch verzen schrijven over bomen, zo'n fantast.

Artois bestaat uit graan, bieten en aardappelen. Op een kleine camping heb ik er overnacht en de volgende dag van zeven uur tot twee uur niet anders gedaan dan van de ene bietenakker naar de andere rijden. Alleen bij Fécamp heb ik even het strand bekeken. Er lag een prachtige, bloedrode Chlamys varia. Ik heb hem laten liggen. In Ierland schep je dat spul met bakken tegelijk op. Om vier uur in Le Havre de boot opgezocht. Twee uur de tijd, maar ik zoek me rot. Hebben ze me daar tot overmaat van ramp een zgn. zomertijd. En om vijf uur p.t. vertrekt de veerboot. Om half zeven storm ik het kantoor in: "Lady, I am missing the boat!" Een lieve juf onderzoekt mijn ticket en springt bij mij in de auto. "Daar!" Ze maakt een groot hek open. Verdomme, de weg versperd door een lorrie. Het lukt toch. De juf is er wit

van om de neus. "Die meneer is van de douane; rijd hem niet omver, maar toon hem je pas." Ik zit in de zenuwen en die aanwijzing is niet overbodig. Achter mij slaat de muil van de veerboot dicht.

8 juli. Om 17.00 uur geland te Rosslare. De douanier heeft niet alle lege leciferdoozjes nagekeken. Om 19.00 uur de dikke trui aan vanwege de koude wind. Overnacht op camping bij Tramore.

Het strand is er knudde.

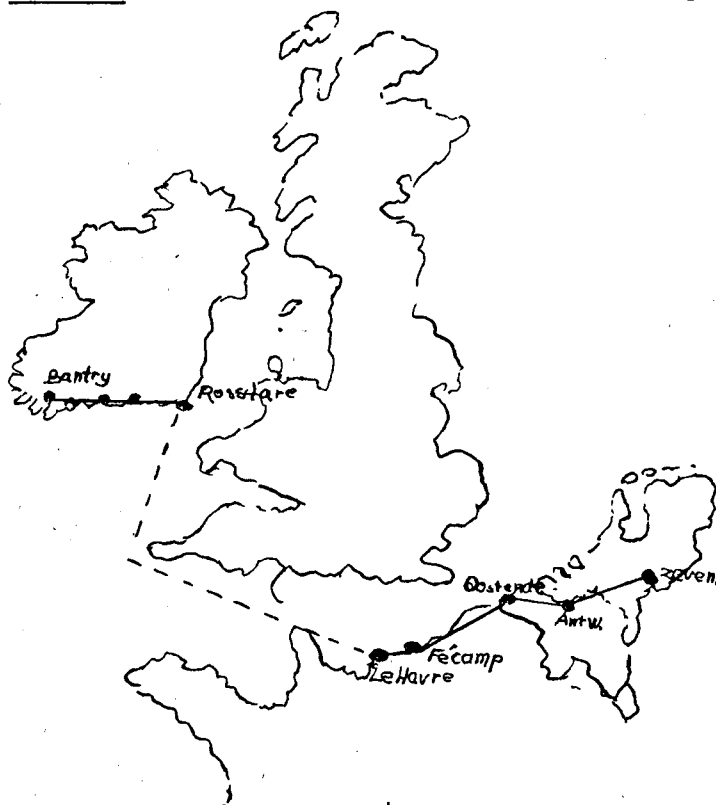
9 juli. Met de trui aan een strandje bezocht met mooie rots-

formaties. Ze zijn schitterend begroeid met de mooiste soorten wieren. Het krioelt er van levende alikruiken en patella's. Maar het strand is een compleet naaktstrand. Er is niks aan; geen enkele schelp te zien; geen gruisje te scheppen! Waar blijven dan al de schelpen van de alikruiken en patella's, die het loodje leggen? Hoe ik ook zoek, op het hele strand is niks te vinden. Volgende strand. Bij Annestown. Practisch niets te vinden. Een paar eetlepeltjes gruis; had ik die Chlamys varia toch maar meegenomen! Volgende strandje bij Dungarvan. Een beek, die in zee stroomt; zoiets zie je bij ons niet. Volop huisjes van patella's en kreukels. En wel in drie soorten: Littorina littoralis¹⁾, Littorina littorea en Littorina saxatilis. (Kun je het volgen, Alie?)

Al is een stompe alikruik en een patella voor mij geen alledaags goed, waar blijven nu die mooie pectens, de trapgeveltjes, spoelhoorns, noordkrompen, zeeoren enz.? Nergens zo een mooie bloedrode Chlamys varia als er nog in Fécamp ligt te wachten.

10 juli. Nog steeds de trui aan. Bij Rosscarbery lag wat gruis, maar zo op het oog is het geen knip voor de neus waard. Ook bij Skibbereen was wat te halen, maar waar blijven de glycymerissen, de noordhoorns, de mantels enz.? Het is vervelend, dat de kusten zo steil zijn. Hier en daar is er een klein, geïsoleerd strandje. Aan de steile kusten is niets te halen. Meestal kom je er niet eens aan zee. Als je wel aan zee kunt komen dan ligt het er vol keien. Daar is geen schelp te vinden. Het begint tot overmaat van ramp nog te regenen ook.

11 juli. Trui aan; regenpak er over heen. Regen, regen, regen, de hele ochtend al. Van ellende zit ik in mijn milieuvervuiler te lezen en te roken. Ja, je leest het goed: te roken! En de groeten ... uit je schelpenparadijs.

KRUIK

1) Beter bekend als L. obtusata (L. 1758), de stompe alikruik. A.V.

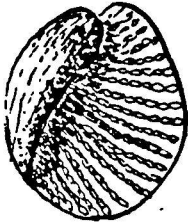
"Nu zijt gij uitgeteerd en mismoe-
dighend uw droevig zwerven gedachtig"
Od. X; 61-62.

Oud-Zevenaar
15 juli 1976

Amice,

Joost heeft me zojuist je pakket uit Ierland aangereikt en ik was zeer verheugd bericht van je te ontvangen. Doch mijn vreugde is getemperd zoals een wolk het zonlicht verdoezelt door de tegenspoed, die je te lijden hebt. Homerus schreef in de Odyssee de woorden in de aanhef van mijn brief. Doch laat je niet ontmoedigen, want je mag er op rekenen dat je goede vonden zult doen, mits je maar volhardt. Staat Ierland niet als een groene baadster in de branding van de warme golfstroom en is de oceaan er niet zuiver en mild van temperatuur? Welnu dan met dit oogmerk toch hebben we voor Ierland gekozen. En daar zullen we gewis de vruchten van plukken. Laat je niet verleiden tot mistroostigheid en evenmin tot het gebruik van onkiese woorden, want een woord als verd... vindt geen pas, niet in het spraakgebruik en nog minder op papier. Dit even terzijde. Ierland is, zoals ik je reeds zei, malacologisch bezien een onbekend eiland. Zeker, ons aller J.G.J. Kuiper is er eens een weekend geweest om Pisidijs onder uit een veen te peuren (CB 140, febr. 1971) en ons lid J. Brouwer heeft het bereisd. Behalve Acanthinula lamellata (Jef.) vond hij er een lieve echtgenote. Ook jou, Kruik, staat nog veel te wachten, reken maar.

Je eerste pakje gruis heb ik reeds behandeld. De monsters zijn goed uitgespoeld om de zoutresten af te voeren. Daar de hittegolf aanhoudt, was het in een wip weer gedroogd. Met vier zeven heb ik elk monster in vijf fracties gedeeld. (4.7=5 Kun je het volgen Kruik?) Eigenlijk moet dat zeven onder water gebeuren, zoals de heer A.W. Lacourt aangeeft in het informatieblad no. 1 om de tedere soorten niet te schenden. Deze goede raad in de wind slaan is mij misschien reeds duur te staan gekomen, want de Philines zijn beschadigd. Heus, Philines ofwel suikerschepjes. Gruis waarvan je zo weinig verwachtte, bevat onder meer zelfs suikerschepjes. Voorwaar een groot succes en als je terug bent zal ik ze je tonen met de stereomicroscop. Beeldig zeg; echt iets om over in vervoering te geraken, zo'n kleinood des oceaans. Het betreft Philine catena Mont. uit Rosscarbery. Het schelpje is a.h.w. gegraveerd met rijen kettinkjes met ovale schakeltjes, geheel in overeenstemming met de welgekozen naam catēna, dat verwant is met ons woord keten. Een ander kleinood dat ik aantrof - en nog wel in groot aantal - is Cingula (Onoba) semicostata (Mont.). Ook alweer een fraai schelpje, zo blank en slank als het is. Het is gesierd met een rijke en fijne spiraaltekening. Het hoorntje is a.h.w. gekleed in geplisseerd wit linnen in de trant van de mode in het klassieke Egypte. Enige exemplaren zijn lichtelijk gebogen als een Japanse godin in elpenbeen. Je moet mij niet euvel duiden, dat ik deze gratie liever Dame Blanche noem dan dat ik haar wetenschappelijke naam gebruik. O, hoezeer geraak ik in verrukking als ik onder de microscoop al deze minuscule schoonheden onder mijn ogen zie uitgespreid. Om ze op te bergen heb ik me beijverd zogeheten Franckencellen of slides te vervaardigen naar de aanwijzingen van ons gewaardeerde medelid A. Stiva (CB 196, okt. 1980!). Zoals je ziet

Philine catena
8x

Cingula semicostata
10x

lijd ik wat aan helderziendheid en kijk ik zo af en toe in de toekomst! Nu, hoe ik de holboor ook hanteerde, het gelukte niet op gave wijze door het zware papierboard te komen. Nu heb ik een toestel laten ontwerpen, waarbij men met een enkele ferme slag van de hamer het board zuiver en gaaf zou kunnen doorboren. Bijtvluur, je weet wel, die Lies altijd beslaat, zal dit instrument vervaardigen. Hij heeft nu de werktekening en is handig genoeg om het nauwkeurig uit te voeren in zwaar metaal. Een volgende keer zul je vernemen of het apparaat aan de verwachtingen voldoet en je kunt dan ook de werktekening krijgen, die Bijtvluur nu in zijn bezit heeft. Overigens heb je me niet geschreven hoe het verzamelen van planten, wieren en mossen je afgaat en of er veel te fotograferen valt. Nogmaals wens ik je goede moed Kruik en veel mooi weer. Stuur de regen maar door naar Nederland want de droogte hier is afschuwelijk.

met recht hartelijke groeten van

Alie
van Bijvanck tot Seventer